

Справа №:755/4987/25
Провадження №: 2/755/5464/25

РІШЕННЯ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"08" вересня 2025 р. Дніпровський районний суд міста Києва в складі:

Головуючого судді: Хромової О.О.,
при секретарі: Бовкун М.В.,

розглянувши в порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення (виклику) сторін в приміщенні Дніпровського районного суду міста Києва цивільну справу за позовом ОСОБА_1 до Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова Компанія «Онлайн Фінанс», третя особа - Приватний нотаріус Житомирського міського нотаріального округу Горай Олег Станіславович, про визнання виконавчого напису нотаріуса таким, що не підлягає виконанню,

В С Т А Н О В И В:

Позивач - ОСОБА_1 звернулась до Дніпровського районного суду міста Києва з позовом, в якому просить визнати таким, що не підлягає виконанню виконавчий напис, вчинений

20 листопада 2020 року Приватним нотаріусом Житомирського міського нотаріального округу Горасм О.С. за реєстровим № 99190, про стягнення з ОСОБА_2 на користь ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс» заборгованості у розмірі 24 607,20 грн та стягнуту з відповідача судові витрати, що складаються із судового збору у розмірі 1 211,20 грн та витрат на професійну правничу допомогу у розмірі 7 000,00 грн.

Позовні вимоги позивач обґрунтовує тим, що 19 червня 2019 року між ОСОБА_1 та ТОВ «Манівео швидка фінансова допомога» укладено кредитний договір № 756228074. Право вимоги за вказаним кредитним договором відступлено на підставі договору факторингу від 28 листопада 2018 року

№ 28/1118-01 ТОВ «Таліон Плюс». Надалі право вимоги перейшло до ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс» на підставі договору факторингу від 05 серпня 2020 року № 05/0820-01. Загальна заборгованість за вказаним кредитним договором становить 23 407,20 грн, що складається із заборгованості за тілом кредиту у розмірі 7 200,00 грн та заборгованості за відсотками у розмірі 12 458,16 грн.

20 листопада 2020 року Приватним нотаріусом Житомирського міського нотаріального округу Горасм О.С. вчинено виконавчий напис, зареєстровано в реєстрі за № 99190, про стягнення з

ОСОБА_2 на користь ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс» заборгованості за кредитним договором від

19 червня 2019 року у розмірі 23 407,20 грн. На підставі вказаного виконавчого напису Приватним виконавцем виконавчого округу міста Києва Дорошкевич В.Л. відкрито виконавче провадження

№ НОМЕР_3.

Приватним нотаріусом Житомирського міського нотаріального округу Горасм О.С. під час вчинення спірного виконавчого напису не враховано актуальні норми законодавства, що визначають перелік документів, що підтверджують безспірність заборгованості за кредитним договором. Нотаріус не отримував первинні документи щодо видачі кредиту та здійснення його часткового погашення, тому у нотаріуса не було підстав вважати заявлену суму до стягнення безспірною. Факт наявності спору щодо заборгованості нотаріусом не перевірено.

У зв'язку з вказаним просить позов задовольнити та стягнути з відповідача судові витрати.

У порядку автоматизованого розподілу справ між суддями заяву передано на розгляд судді Хромовій О.О.

Ухвалою Дніпровського районного суду міста Києва від 04 квітня 2025 року позовну заяву залишено без руху та надано строк для усунення недоліків - п'ять днів з дня отримання копії ухвали.

Ухвалу Дніпровського районного суду міста Києва від 04 квітня 2025 року про залишення заяви без руху було вручено позивачеві 10 квітня 2025 року.

09 квітня 2025 року до суду надійшла заява представника позивача ОСОБА_1 - адвоката Лесь І.О., про усунення недоліків позовної заяви, до якої додано документ, що підтверджує зміну прізвища позивачем, та копію оскаржуваного виконавчого напису, чим виконано вимоги ухвали про залишення позову без руху у встановлений судом строк.

Ухвалою Дніпровського районного суду міста Києва від 14 квітня 2025 року відкрито провадження у справі. Постановлено розгляд справи проводити у порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення (виклику) сторін. Сторонам роз'яснено їх процесуальні права подати заяви по суті справи та встановлено відповідні строки.

30 травня 2025 року через систему «Електронний суд» (вхід. від 02 червня 2025 року № 31283) до суду від ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс» надійшли додаткові пояснення у справі. Відповідач зазначив, що не згоден з доводами позивача в частині стягнення з відповідача судових витрат, а саме витрат на професійну правничу допомогу у розмірі 7 000,00 грн. Склад та розмір витрат, пов'язаних з оплатою правничої допомоги, входить до предмета доказування у справі.

Як доказ понесення витрат на професійну правничу допомогу представник позивача додає до матеріалів справи: Договір про надання правничої допомоги від 17 лютого 2025 року № 17/02, ордер про надання правничої допомоги від 17 лютого 2025 року № 1203079, свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю серія ПТ № 3684. Відповідно до предмету Договору від 17 лютого 2025 року неможливо з'ясувати в рамках якої судової справи надається юридична допомога, чи взагалі має відношення вищезазначений Договір до справи № 755/4987/25.

Беручи до уваги принцип співмірності, слід пам'ятати, що свобода сторін у визначенні розміру витрат на професійну правничу допомогу не є абсолютною та безумовною навіть у разі їхньої повної документальної доведеності.

Справа № 755/4987/25 є відносно простою, не потребує спеціальних знань, в якій позивач використовує шаблонний позов. Адвокатом Лесь І.О. не надано Акту прийому-передачі наданих послуг (виконаних робіт), однак зазначає перелік послуг у позовній заяві. У позовній заяві був зазначений орієнтовний перелік надаваних послуг, однак це не можна вважати належним доказом понесених витрат на професійну правничу допомогу, оскільки термін «орієнтовний» не може вважатися остаточним. По суті позов не має ціни, так як справа несе немайновий характер, а щодо репутації, то позивач явно не понесе ніяких репутаційних втрат через малозначність справи.

При визначенні суми відшкодування суд має виходити із критерію реальності адвокатських витрат (встановлення їхньої дійсності та необхідності), а також критерію розумності їхнього розміру, виходячи з конкретних обставин справи та фінансового стану обох сторін.

Вартість виконаних робіт представником позивача є завищеною, необґрунтованою та такою, що не відповідає критеріям обґрунтованості та розумності у розумінні приписів частини третьої статті 141 ЦПК України.

У задоволенні позовних вимог в частині стягнення з ТОВ «Фінансова компанія «Онлайн Фінанс» витрат на професійну правничу допомогу у розмірі 7 000,00 грн просили відмовити.

04 серпня 2025 року на електронну адресу суду надійшла заява представника позивача ОСОБА_1 - адвоката Лесь І.О., про забезпечення позову шляхом зупинення виконавчого провадження № НОМЕР_3 з примусового виконання виконавчого напису від 20 листопада 2020 року № 99190, вчиненого Приватним нотаріусом Житомирського міського нотаріального округу Горасм О.С.

Ухвалою Дніпровського районного суду міста Києва від 08 серпня 2025 року заяву представника позивача ОСОБА_1 - адвоката Лесь І.О., про забезпечення позову повернуто суб'єкту звернення, у зв'язку із порушенням порядку звернення до суду особою, яка відповідно до вимог законодавства, зобов'язана зареєструвати електронний кабінет.

Третя особа - Приватний нотаріус Житомирського міського нотаріального округу Горай О.С. правом на подання пояснень по справі не скористався. Конверт з ухвалою про відкриття провадження у справі, що направлявся на адресу місцезнаходження третьої особи, повернувся до суду не врученим з відміткою оператора поштового зв'язку «Укрпошта» про причини повернення - «адресат відмовився від отримання».

Строки для подання відповіді на відзив закінчилися, а тому відповідно до частини восьмої статті 178 ЦПК України та частини п'ятої статті 279 ЦПК України суд розглядає справу в порядку спрощеного провадження без повідомлення сторін за наявними у справі матеріалами.

Враховуючи те, що розгляд справи здійснюється судом за відсутності учасників справи, керуючись частиною другою статті 247 ЦПК України, фіксування судового процесу за допомогою звукозаписувального технічного засобу не здійснюється.

Дослідивши матеріали справи, оцінивши надані сторонами докази, суд приходить до таких висновків.

Судом встановлено та не заперечувалося сторонами, що 19 червня 2019 року між ТОВ «Манівео швидка фінансова допомога» та ОСОБА_2 укладено договір № 756228074, відповідно до умов якого товариство зобов'язувалося надати позичальникові кредит без конкретної споживчої мети на суму

7 200,00 грн на умовах строковості, зворотності, платності, а позичальник зобов'язувався повернути кредит та сплатити проценти за користування кредитом. Строк кредитування - 23 дні. Процентна ставка

- 1,61 % за кожен день користування кредитом. Річна відсоткова ставка - 587,65 % річних. Договір укладено в електронній формі.

12 листопада 2020 року Приватним нотаріусом Житомирського міського нотаріального округу Горасм О.С. вчинено виконавчий напис № 99190, яким стягнуто з ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1, реєстраційний номер облікової картки платника податків НОМЕР_1, яка є боржником за кредитним договором від 19 червня 2019 року № 756228074, укладеним з Товариством з обмеженою відповідальністю «Манівео швидка фінансова допомога», правонаступником усіх прав та обов'язків якого на підставі договору відступлення прав вимоги за кредитними договорами від 28 листопада 2018 року

№ 28/1118-01, є Товариство з обмеженою відповідальністю «Таліон Плюс», правонаступником усіх прав та обов'язків якого на підставі договору відступлення прав вимоги за кредитними договорами від 05 серпня 2020 року № 05/0820-01, є Товариство з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Онлайн Фінанс», на користь ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс» заборгованість за кредитним договором від 19 червня

2019 року № 756228074. Загальна сума заборгованості за Кредитним договором від 19 червня 2019 року

№ 756228074 становить 23 407,20 грн, сума, що підлягає стягненню - 24 607,20 грн, з урахуванням витрат на вчинення виконавчого напису нотаріуса. Стягнення заборгованості проводиться за період з 04 листопада 2020 року по 04 листопада 2020 року.

З постанови Приватного виконавця виконавчого округу міста Києва Дорошенко В.Л. від 10 лютого 2025 року про арешт коштів боржника, винесеної в межах виконавчого провадження № НОМЕР_3, встановлено, що на підставі виконавчого напису № 99190, вчиненого 20 листопада 2020 року Приватним нотаріусом Житомирського міського нотаріального округу Горасм О.С. про стягнення з ОСОБА_2 на користь ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс» розпочато виконавче провадження № НОМЕР_3.

за копії свідоцтва про шлюб від 17 серпня 2022 року серії НОМЕР_2, виданого Дніпровським відділом державної реєстрації актів цивільного стану Центрального міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Київ), встановлено, що 17 серпня 2022 року ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_2, та ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1, зареєстрували шлюб, про що складено відповідний актовий запис № 1868. Прізвище чоловіка після реєстрації шлюбу - « ОСОБА_4 », дружини - « ОСОБА_5 ».

За приписами статей 15, 16 ЦК України кожна особа має право на захист свого цивільного права у разі його порушення, невизнання або оспорування. Кожна особа за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу має право звернутися до суду, який може захистити цивільне право або інтерес у один із способів, визначених частиною першою статті 16 ЦК України, або й іншим способом, що встановлений договором або законом.

Відповідно до статті 18 ЦК України нотаріус здійснює захист цивільних прав шляхом вчинення виконавчого напису на борговому документі у випадках і в порядку, встановлених законом.

Порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами та посадовими особами органів місцевого самоврядування встановлюється Законом України «Про нотаріат» та іншими актами законодавства України (частина перша статті 39 Закону України «Про нотаріат»). Цим актом є, зокрема, Порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затверджений наказом Міністерства Юстиції України від 22 лютого 2012 року № 296/5 та зареєстрований у Міністерстві Юстиції України 22 лютого 2012 року за № 282/20595 (далі по тексту - Порядок).

Згідно із частиною першою статті 1 Закону України «Про нотаріат» нотаріат в Україні - це система органів і посадових осіб, на які покладено обов'язок посвідчувати права, а також факти, що мають юридичне значення, та вчиняти інші нотаріальні дії, передбачені цим Законом, з метою надання їм юридичної вірогідності.

Відповідно до пункту 19 частини першої статті 34 Закону України «Про нотаріат» виконавчий напис є нотаріальною дією, що вчиняють нотаріуси.

Згідно із статтею 87 Закону України «Про нотаріат» для стягнення грошових сум або витребування від боржника майна нотаріуси вчиняють виконавчі написи на документах, що встановлюються заборгованість. Перелік документів, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Статтею 88 цього Закону визначено умови вчинення виконавчих написів. Відповідно до приписів цієї статті Закону нотаріус вчиняє виконавчі написи, якщо подані документи підтверджують безспірність заборгованості або іншої відповідальності боржника перед стягувачем та за умови, що з дня виникнення права вимоги минуло не більше трьох років. Якщо для вимоги, за якою видається виконавчий напис, законом встановлено інший строк давності виконавчий напис видається у межах цього строку.

Відповідно до статті 89 Закону України «Про нотаріат» у виконавчому написі повинні зазначатися: дата (рік, місяць, число) його вчинення, посада, прізвище, ім'я, по батькові нотаріуса, який вчинив виконавчий напис; найменування та адреса стягувача; найменування, адреса, дата і місце народження боржника, місце роботи (для фізичних осіб), номери рахунків в установах банків (для юридичних осіб); строк, за який провадиться стягнення; суми, що підлягають стягненню, або предмети, які підлягають витребуванню, в тому числі пеня, проценти, якщо такі належать до стягнення; розмір плати, сума державного мита, сплачуваного стягувачем, або мита, яке підлягає стягненню з боржника; номер, за яким виконавчий напис зареєстровано; дата набрання юридичної сили; строк пред'явлення виконавчого напису до виконання. Виконавчий напис скріплюється підписом і печаткою нотаріуса.

Порядок вчинення нотаріальних дій містить такі самі правила та умови вчинення виконавчого напису (пункти 1, 3 Глави 16 розділу II Порядку).

Відповідно до підпункту 1.1 пункту 1 Глави 16 розділу II Порядку для стягнення грошових сум або витребування від боржника майна нотаріуси вчиняють виконавчі написи на документах, що встановлюють заборгованість, або на правочинах, що передбачають звернення стягнення на майно на підставі виконавчих написів.

Згідно із підпунктом 1.2 пункту 1 Глави 16 розділу II Порядку перелік документів, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Підпунктом 2.1 пункту 2 Глави 16 розділу II Порядку визначено, що для вчинення виконавчого напису стягувачем або його уповноваженим представником нотаріусу подається заява, у якій, зокрема, мають бути зазначені: відомості про найменування і місце проживання або місцезнаходження стягувача та боржника; дата і місце народження боржника - фізичної особи, місце його роботи; номери рахунків у банках, кредитних установах, код за ЄДРПОУ для юридичної особи; строк, за який має провадитися стягнення; інформація щодо суми, яка підлягає стягненню, або предметів, що підлягатимуть витребуванню, включаючи пеню, штрафи, проценти тощо. Заява може містити також іншу інформацію, необхідну для вчинення виконавчого напису.

У разі якщо нотаріусу необхідно отримати іншу інформацію чи документи, які мають відношення до вчинення виконавчого напису, нотаріус вправі витребувати їх у стягувача (підпункт 2.2 пункту 2 Глави 16 розділу II Порядку).

Підпунктом 3.1 пункту 3 Глави 16 розділу II Порядку визначено, що нотаріус вчиняє виконавчі написи якщо подані документи підтверджують безспірність заборгованості або іншої відповідальності боржника перед стягувачем; за умови, що з дня виникнення права вимоги минуло не більше трьох років, а у відносинах між підприємствами, установами та організаціями - не більше одного року.

Крім того, підпунктами 3.2, 3.5 пункту 3 Глави 16 розділу II Порядку передбачено, що безспірність заборгованості підтверджують документи, передбачені Переліком документів, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів нотаріусів, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 29 червня 1999 року № 1172 (далі по тексту - Перелік документів). При вчиненні виконавчого напису нотаріус повинен перевірити, чи подано на обґрунтування стягнення документи, зазначені у вказаному Переліку документів. При цьому цей Перелік документів не передбачає інших умов вчинення виконавчих написів нотаріусами ніж ті, які зазначені в Законі України «Про нотаріат» та Порядку.

Відповідно до пункту 1 Переліку документів (у редакції станом на дату вчинення спірного виконавчого напису) для одержання виконавчого напису надаються: оригінал нотаріально посвідченої угоди, документи, що підтверджують безспірність заборгованості боржника та встановлюють прострочення виконання зобов'язання.

Як роз'яснено у пункті 13 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 31 січня 1992 року

№ 2 «Про судову практику в справах за скаргами на нотаріальні дії або відмову в їх вчиненні», при вирішенні справ пов'язаних з оскарженням відмови у видачі виконавчого напису або його видачею, судам слід мати на увазі, що відповідно до Закону України «Про нотаріат» виконавчий напис може бути вчинено нотаріусом і за умови, що наявність безспірної заборгованості або іншої відповідальності боржника перед стягувачем підтверджується відповідними документами, і що з дня виникнення права вимоги минуло не більше трьох років, а у випадках, коли законом встановлено інший строк давності - не минув цей строк.

Пунктом 8 зазначеної вище Постанови передбачено, що суд при вирішенні питання про обґрунтованість повинен виходити з того, що нотаріальні дії повинні вчинятись у суворій відповідності з встановленими для даного органу чи особи компетенцією і порядком їх вчинення.

Таким чином, вчинення нотаріусом виконавчого напису відбувається за фактом подання стягувачем документів, які згідно із відповідним Переліком є підтвердженням безспірності заборгованості або іншої відповідальності боржника перед стягувачем. Однак сам по собі цей факт (подання стягувачем відповідних документів нотаріусу) не свідчить про відсутність спору стосовно заборгованості як такого.

При цьому, у вчиненому спірному виконавчому написі взагалі не вказано на підставі яких документів останній було вчинено.

На думку суду, у даному випадку, нотаріус при вчиненні оспорюваного виконавчого напису не переконався належним чином у безспірності розміру сум, що підлягають стягненню за виконавчим написом, чим порушив норми Закону України «Про нотаріат» та Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів нотаріусів.

Вчинення нотаріусом виконавчого напису - це нотаріальна дія, яка полягає в посвідченні права стягувача на стягнення грошових сум або витребування від боржника майна. При цьому нотаріус здійснює свою діяльність у сфері безспірної юрисдикції і не встановлює прав або обов'язків учасників правовідносин, не визнає і не змінює їх, не вирішує по суті питань права. Тому вчинений нотаріусом виконавчий напис не породжує права стягувача на стягнення грошових сум або витребування від боржника майна, а підтверджує, що таке право виникло у стягувача раніше. Мета вчинення виконавчого напису - надання стягувачу можливості в позасудовому порядку реалізувати його право на примусове виконання зобов'язання боржником.

Отже, відповідне право стягувача, за захистом якого він звернувся до нотаріуса, повинно існувати на момент звернення. Так само на момент звернення стягувача до нотаріуса із заявою про вчинення виконавчого напису повинна існувати й, крім того, також бути безспірною, заборгованість або інша відповідальність боржника перед стягувачем.

Безспірність заборгованості чи іншої відповідальності боржника - це обов'язкова умова вчинення нотаріусом виконавчого напису (стаття 88 Закону України «Про нотаріат»). Однак характер правового регулювання цього питання дає підстави для висновку про те, що безспірність заборгованості чи іншої відповідальності боржника для нотаріуса підтверджується формальними ознаками - наданнями стягувачем документами згідно з Переліком документів, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів нотаріусів.

Таким чином, вчинення нотаріусом виконавчого напису відбувається за фактом подання стягувачем документів, які згідно із відповідним Переліком є підтвердженням безспірності заборгованості або іншої відповідальності боржника перед стягувачем. Однак сам по собі цей факт (подання стягувачем відповідних документів нотаріусу) не свідчить про відсутність спору стосовно заборгованості як такого.

З огляду на наведене та з урахуванням приписів статей 15, 16, 18 ЦК України, статей 50, 87, 88 Закону України «Про нотаріат» захист цивільних прав шляхом вчинення нотаріусом виконавчого напису полягає в тому, що нотаріус підтверджує наявне у стягувача право на стягнення грошових сум або витребування від боржника майна. Це право існує, поки суд не встановить зворотного. Тобто боржник, який так само має право на захист свого цивільного права, в судовому порядку може оспорювати вчинений нотаріусом виконавчий напис: як з підстав порушення нотаріусом процедури вчинення виконавчого напису, так і з підстав неспроможності вимоги стягувача (повністю чи в частині розпоряджуватися заборгованості або спливу строку давності за вимогами в повному обсязі чи її частини), з якими той звернувся до нотаріуса для вчинення виконавчого напису.

Тому суд при вирішенні спору про визнання виконавчого напису таким, що не підлягає виконанню, не повинен обмежуватися лише перевіркою додержання нотаріусом формальних процедур і факту подання стягувачем документів на підтвердження безспірності заборгованості боржника згідно з Переліком документів. Для правильного застосування положень статей 87, 88 Закону України «Про нотаріат» у такому спорі суд повинен перевірити доводи боржника в повному обсязі й установити та зазначити в рішенні чи справді на момент вчинення нотаріусом виконавчого напису боржник мав безспірну заборгованість перед стягувачем, тобто чи існувала заборгованість взагалі, чи була заборгованість саме такого розміру, як зазначено у виконавчому написі, та чи не було невирішених по суті спорів щодо заборгованості або її розміру станом на час вчинення нотаріусом виконавчого напису.

Разом із тим, законодавством не визначений виключний перелік обставин, які свідчать про наявність спору щодо заборгованості. Ці обставини встановлюються судом відповідно до загальних правил цивільного процесу за наслідками перевірки доводів боржника та оцінки наданих ним доказів.

Зазначена правова позиція викладена Верховним Судом України у справі № 6-887цс17 та узгоджується з правовими висновками Великої Палати Верховного Суду, викладеними у постанові від

15 січня 2020 року у справі № 305/2082/14-ц (провадження № 14-557цс19).

Так, належними доказами, які підтверджують наявність чи відсутність заборгованості, а також встановлюють розмір заборгованості, можуть бути виключно первинні документи, оформлені відповідно до вимог статті 9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність». Такими доказами можуть бути, зокрема, платіжні доручення, меморіальні ордери, розписки, чеки тощо.

Однак сам по собі цей факт (подання стягувачем відповідних документів нотаріусу) не свідчить про відсутність спору стосовно заборгованості як такого.

Така правова позиція висловлена у постанові Верховного Суду від 23 січня 2018 року у справі

№ 310/9293/15.

Верховний Суд у Постанові від 12 березня 2020 року у справі № 757/24703/18-ц, провадження

№ 61-12629св19 дійшов висновку про те, що оскільки серед документів, наданих банком нотаріусу для вчинення виконавчого напису, відсутній оригінал нотаріально посвідченого договору (договорів), за яким стягнення заборгованості може провадитися у безспірному порядку, а надана нотаріусу анкета-заява позичальника не посвідчена нотаріально, отже не могла бути тим договором, за яким стягнення заборгованості могло бути проведено у безспірному порядку шляхом вчинення нотаріусом виконавчого напису, тому наявні підстави для визнання виконавчого напису таким, що не підлягає виконанню у зв'язку з недотриманням умов вчинення виконавчого напису щодо подання стягувачем документів на підтвердження безспірності заборгованості боржника.

Аналіз практики Європейського суду з прав людини щодо застосування статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (рішення від 21 січня 1999 року в справі «Гарсія Руїз проти Іспанії», від 22 лютого 2007 року в справі «Красуля проти Росії», від 5 травня 2011 року в справі «Лявдія проти Росії», від 28 жовтня 2010 року в справі «Трофимчук проти України», від 9 грудня 1994 року в справі «Хіро Балані проти Іспанії», від 01 липня 2003 року в справі «Суомінен проти Фінляндії», від 7 червня

2008 року в справі «Мелтекс ЛТД (MELTEX LTD) та Mesro Movsesyan проти Вірменії») свідчить, що право на мотивоване (обґрунтоване) судове рішення є частиною загального права людини на справедливий і публічний розгляд справи та поширюється як на цивільний, так і на кримінальний процес.

Європейський суд з прав людини оцінює ступінь вмотивованості рішення національного суду, як правило, з точки зору наявності в ньому достатніх аргументів стосовно прийняття як відмови в прийнятті саме тих доказів і доводів, які є важливими, тобто такими, що були сформульовані заявником ясно і чітко та могли справді вплинути на результат розгляду справи.

Відповідно до статей 12, 81 ЦПК України цивільне судочинство здійснюється на засадах змагальності сторін, і сторони у справі мають рівні права щодо надання доказів, їх дослідження та доведення перед судом їх переконливості. Кожна сторона повинна довести ті обставини на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

Відповідач ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс» не надав будь-яких доказів, які б свідчили про безспірність зобов'язань позивача перед стягувачем, тобто, чи існувала заборгованість взагалі, чи була заборгованість саме такого розміру, як зазначено у виконавчому написі, та чи не було невирішених по суті спорів щодо заборгованості або її розміру станом на час вчинення нотаріусом виконавчого напису.

Доказів про направлення позивачеві вимоги відповідача про усунення наявної заборгованості за кредитним договором також не надано. Не надано і доказів, які б свідчили, що в даному випадку, при вчиненні виконавчого напису, нотаріусу разом з відповідною заявою стягувача було надано первинні фінансові документи, оформлені відповідно до вимог статті 9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність», на підтвердження безспірної заборгованості боржника згідно з Переліком документів.

Постановою Київського апеляційного адміністративного суду від 22 лютого 2017 року у справі

№ 826/20084/14, залишеною без змін ухвалою Вищого адміністративного суду України від 1 листопада 2017 року, постанову Окружного адміністративного суду міста Києва від 7 листопада 2016 року скасовано. Визнано незаконною та нечинною постанову Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2014 року

№ 662 «Про внесення змін до переліку документів, за якими стягнення заборгованості проводиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів нотаріусів» в частині, а саме: п. 1 Змін, що вносяться до переліку документів, за якими стягнення заборгованості проводиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів нотаріусів, в частині «а після слів «заставлене майно» доповнити словами «(крім випадку, передбаченого пунктом 11 цього переліку)»; доповнити розділ пунктом 11 такого змісту:

«1. Іпотечні договори, що передбачають право звернення стягнення на предмет іпотеки у разі прострочення платежів за основним зобов'язанням до закінчення строку виконання основного зобов'язання. Для одержання виконавчого напису подаються: а) оригінал нотаріально посвідченого іпотечного договору; б) оригінал чи належним чином засвідчена копія договору, що встановлює основне зобов'язання; в) засвідчена стягувачем копія письмової вимоги про усунення порушення виконання зобов'язання, що була надіслана боржнику та майновому поручителю (в разі його наявності), з відміткою стягувача про непогашення заборгованості; г) оригінали розрахункового документа про надання послуг поштового зв'язку та опису вкладення, що підтверджують надіслання боржнику письмової вимоги про усунення порушення виконання зобов'язання; г) довідка фінансової установи про ненадходження платежів»; п. 2. Змін, що вносяться до переліку документів, за якими стягнення заборгованості проводиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів нотаріусів: «Доповнити перелік після розділу «Стягнення заборгованості за нотаріально посвідченими договорами» новим розділом такого змісту: «Стягнення заборгованості з підстав, що випливають з кредитних відносин 2. Кредитні договори, за якими боржниками допущено прострочення платежів за зобов'язаннями. Для одержання виконавчого напису додаються: а) оригінал кредитного договору; б) засвідчена стягувачем виписка з рахунка боржника із зазначенням суми заборгованості та строків її погашення з відміткою стягувача про непогашення заборгованості.». Зобов'язано Кабінет Міністрів України опублікувати резолютивну частину постанови суду про визнання незаконною та нечинною Постанови Кабінету Міністрів України від 26 листопада

2014 року № 662 «Про внесення змін до переліку документів, за якими стягнення заборгованості проводиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів нотаріусів» в частині, у виданні, в якому її було офіційно оприлюднено, після набрання постановою законної сили.

Згідно з пунктом 10.2 постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України від 20 травня 2013 року № 7 «Про судові рішення в адміністративній справі» визнання акта суб'єкта владних повноважень нечинним означає втрату чинності таким актом з моменту набрання чинності відповідним судовим рішенням або з іншого визначеного судом моменту після прийняття такого акта.

Київський апеляційний адміністративний суд, взявши до уваги зазначений пункт 10.2 постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України від 20 травня 2013 року № 7 «Про судові рішення в адміністративній справі», дійшов висновку про необхідність визнання нечинною постанови Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2014 року № 662 «Про внесення змін до переліку документів, за якими стягнення заборгованості проводиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів нотаріусів» в частині, з моменту її прийняття.

Вказаний правовий висновок міститься у постанові Верховного Суду у справі № 910/13233/17 від 29 січня 2019 року.

Оскаржуваний виконавчий напис № 99190 вчинено нотаріусом 20 листопада 2020 року, тобто після набрання законної сили постановою Київського апеляційного адміністративного суду від 22 лютого

2017 року у справі № 826/20084/14.

Відповідно до пункту 1 Переліку (в редакції, чинній на момент вчинення виконавчого напису) нотаріально посвідчені договори, що передбачають сплату грошових сум, передачу або повернення майна, а також право звернення стягнення на заставлене майно, для одержання виконавчого напису подаються: а) оригінал нотаріально посвідченого договору (договорів); б) документи, що підтверджують безспірність заборгованості боржника та встановлюють прострочення виконання зобов'язання.

Укладений між ТОВ «Манівео швидка фінансова допомога» та ОСОБА_2 кредитний договір від 19 червня 2019 року № 756228074, який наданий нотаріусу для вчинення виконавчого напису не був посвідчений нотаріально, відповідачем протилежного не доведено. Тому наявні підстави для визнання виконавчого напису нотаріусом таким, що не підлягає виконанню, саме у зв'язку з недотриманням умов вчинення виконавчого напису щодо подання стягувачем документів на підтвердження безспірності заборгованості боржника.

Аналогічна правова позиція викладена в Постанові Верховного Суду від 21 жовтня 2020 року в справі № 172/1652/18 та у Постанові Великої Палати Верховного Суду від 21 вересня 2021 року у справі

№ 910/10374/17 (провадження № 12-5гс.21).

За таких обставин, враховуючи те, що суду не надано доказів, що при вчиненні оспорюваного виконавчого напису нотаріусу були надані відповідні документи, які підтверджують безспірність заборгованості, не надано нотаріально посвідченого договору, з приводу якого виникла така заборгованість, за відсутності засвідченої стягувачем виписки з рахунку боржника із зазначенням суми заборгованості та строків її погашення, засвідченої стягувачем копії письмової вимоги про усунення порушення виконання зобов'язання, що була надіслана боржнику та майновому поручителю (в разі його наявності), з відміткою стягувача про непогашення заборгованості; оригінали розрахункового документа про надання послуг поштового зв'язку та опису вкладення, що підтверджують надіслання боржнику письмової вимоги про усунення порушення виконання зобов'язання, суд приходить до висновку, що оспорюваний виконавчий напис нотаріусом вчинено з порушенням вимог чинного законодавства, а тому він підлягає визнанню таким, що не підлягає виконанню.

Що стосується вимоги про стягнення судових витрат суд зазначає таке.

Відповідно до частини першої статті 133 ЦПК України судові витрати складаються з судового збору та витрат, пов'язаних з розглядом справи. До витрат, пов'язаних з розглядом справи, належать витрати:

1) на професійну правничу допомогу; 2) пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів, експертів та проведенням експертизи; 3) пов'язані з витребуванням доказів, проведенням огляду доказів за їх місцезнаходженням, забезпеченням доказів; 4) пов'язані з вчиненням інших процесуальних дій, необхідних для розгляду справи або підготовки до її розгляду

Відповідно до частини першої статті 141 ЦПК України судовий збір покладається на сторони пропорційно розміру задоволення позовних вимог.

На підтвердження понесених витрат на сплату судового збору позиваче надано квитанцію від

07 березня 2025 року № 0908-2473-7952-0360 про сплату судового збору у сумі 1 211,20 грн.

Отже, у зв'язку із задоволенням позовних вимог, з відповідача на користь позивача підлягає стягненню судовий збір у сумі 1 211,20 грн.

Стосовно витрат на професійну правову допомогу суд зазначає таке.

Відповідно до частин першої та другої статті 137 ЦПК України витрати, пов'язані з правничою допомогою адвоката, несуть сторони, крім випадків надання правничої допомоги за рахунок держави. За результатами розгляду справи витрати на правничу допомогу адвоката підлягають розподілу між сторонами разом із іншими судовими витратами. Для цілей розподілу судових витрат: 1) розмір витрат на правничу допомогу адвоката, в тому числі і судового адвоката за представництво в суді та іншу правничу допомогу, пов'язану зі справою, включаючи підготовку до її розгляду, збір доказів тощо, а також вартість послуг помічника адвоката визначаються згідно з умовами договору про надання правничої допомоги та на підставі відповідних доказів щодо обсягу наданих послуг і виконаних робіт та їх вартості, що сплачена або підлягає сплаті відповідною стороною або третьою особою; 2) розмір суми, що підлягає сплаті в порядку компенсації витрат адвоката, необхідних для надання правничої допомоги, встановлюється згідно з умовами договору про надання правничої допомоги на підставі відповідних доказів, які підтверджують здійснення відповідних витрат.

Частиною восьмою статті 141 ЦПК України визначено, що розмір витрат, які сторона сплатила або має сплатити у зв'язку з розглядом справи, встановлюється судом на підставі поданих сторонами доказів (договорів, рахунків тощо). Такі докази подаються до закінчення судових дебатів у справі або протягом п'яти днів після ухвалення рішення суду за умови, що до закінчення судових дебатів у справі сторона зробила про це відповідну заяву. У разі неподання відповідних доказів протягом встановленого строку така заява залишається без розгляду.

Згідно з частиною третьою статті 137 ЦПК України для визначення розміру витрат на правничу допомогу з метою розподілу судових витрат учасник справи подає детальний опис робіт (наданих послуг), виконаних адвокатом, та здійснених ним витрат, необхідних для надання правничої допомоги.

До складу витрат на правничу допомогу включаються: гонорар адвоката за представництво в суді; інша правничка допомога, пов'язана з підготовкою справи до розгляду; допомога, пов'язана зі збором доказів; вартість послуг помічника адвоката; інша правничка допомога, пов'язана зі справою.

Витрати на правничу допомогу визначаються сукупністю таких документів: договором про надання правничої допомоги та відповідними доказами щодо обсягу наданих послуг і виконаних робіт та їх вартості, що сплачена або підлягає сплаті відповідною стороною.

Для визначення розміру витрат на правничу допомогу учасник справи має подати (окрім договору про надання правничої допомоги) детальний опис робіт (наданих послуг), виконаних адвокатом (для визначення розміру гонорару, що сплачений або підлягає сплаті) та опис здійснених ним витрат, необхідних для надання правничої допомоги.

Отже, на підтвердження понесених витрат на професійну правничу допомогу та їх відшкодування за рахунок опонента в судовому процесі сторонами необхідно надати суду такі докази: 1) договір про надання правничої допомоги (договір доручення, договір про надання юридичних послуг тощо);

2) документи, що свідчать про оплату гонорару та інших витрат, пов'язаних із наданням правничої допомоги, оформлені у встановленому законом порядку (квитанція до прибуткового касового ордера, платіжне доручення з відміткою банку або інший банківський документ, касові чеки, посвідчення про відрядження). Зазначені витрати мають бути документально підтверджені та доведені. Відсутність документального підтвердження витрат на правову допомогу, а також розрахунку таких витрат, є підставою для відмови у задоволенні вимог про відшкодування витрат».

Також, Велика Палата Верховного Суду у своїй постанові від 27 червня 2018 року у справі

№ 826/1216/16 визначила докази, які є необхідними для компенсації витрат на правничу допомогу: «...На підтвердження цих обставин (складу та розміру витрат) суду повинні бути надані договір про надання правової допомоги (договір доручення, договір про надання юридичних послуг та ін.), документи, що свідчать про оплату гонорару та інших витрат, пов'язаних із наданням правової допомоги, оформлені у встановленому законом порядку (квитанція до прибуткового касового ордера, платіжне доручення з відміткою банку або інший банківський документ, касові чеки, посвідчення про відрядження). Зазначені витрати мають бути документально підтверджені та доведені. Відсутність документального підтвердження витрат на правову допомогу, а також розрахунку таких витрат, є підставою для відмови у задоволенні вимог про відшкодування витрат».

Суд врахував, що до матеріалів справи позивачем допущено виключно договір про надання правничої допомоги від 17 лютого 2025 року. Відомостей про погодження гонорару адвоката, а також вартості послуг, у випадку погодинної оплати, такий договір не містить.

Інших доказів на підтвердження понесених позивачем витрат на правничу допомогу не надано, зокрема, не надано опису наданих адвокатом Лесю І.О., підписаного акту виконаних робіт, а також доказів фактичної оплати адвокатських послуг. Таким чином, заявлений розмір витрат на професійну правничу допомогу не обґрунтовано та не підтверджено належними та допустимими доказами.

Оцінюючи надані стороною позивача докази на підтвердження розміру витрат на правничу допомогу, суд вважає, що у задоволенні вимоги про стягнення з відповідача витрат на професійну правничу допомогу слід відмовити у зв'язку з необґрунтованістю.

На підставі викладеного, керуючись статтями 15, 16, 18 ЦК України, статтями 50, 87, 88, 89 Закону України «Про нотаріат», Порядком вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затвердженим Наказом Міністерства юстиції України від 22 лютого 2012 року № 296/5 та зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 22 лютого 2012 року за № 282/20595, постановою Кабінету Міністрів України від 29 червня 1999 року № 1172 «Про затвердження переліку документів, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів нотаріусів», статтями 4, 5, 12, 13, 76-81, 259, 263-265, 268, 273, 274-279, 353 ЦПК України, суд,

У Х В А Л И В:

Позов ОСОБА_1 до Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова Компанія «Онлайн Фінанс», третя особа - Приватний нотаріус Житомирського міського нотаріального округу Горай Олег Станіславович, про визнання виконавчого напису нотаріуса таким, що не підлягає виконанню, - задовольнити частково.

Визнати таким, що не підлягає виконанню виконавчий напис № 99190, вчинений 20 листопада

2020 року Приватним нотаріусом Житомирського міського нотаріального округу Горай Олегом Станіславовичем про стягнення з ОСОБА_6, ІНФОРМАЦІЯ_1, реєстраційний номер облікової картки платника податків НОМЕР_1, яка є боржником за кредитним договором від 19 червня 2019 року № 756228074, укладеним з Товариством з обмеженою відповідальністю «Манівео швидка фінансова допомога», правонаступником усіх прав та обов'язків якого на підставі договору відступлення прав вимоги за кредитними договорами від 28 листопада 2018 року

№ 28/1118-01, є Товариство з обмеженою відповідальністю «Таліон Плюс», правонаступником усіх прав та обов'язків якого на підставі договору відступлення прав вимоги за кредитними договорами від 05 серпня 2020 року № 05/0820-01, є Товариство з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Онлайн Фінанс» на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Онлайн Фінанс» заборгованість за кредитним договором від 19 червня 2019 року № 756228074 за період з 04 листопада

2020 року по 04 листопада 2020 року у розмірі 24 607,20 грн, з урахуванням витрат на вчинення виконавчого напису нотаріуса.

Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Онлайн Фінанс» на користь ОСОБА_1 судовий збір у розмірі 1 211,20 грн (одна тисяча двісті одинадцять гривень 20 копійок).

У задоволенні іншої частини позовних вимог відмовити.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Учасник справи, якому повне рішення не було вручено у день його проголошення або складання, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження, якщо апеляційна скарга подана протягом тридцяти днів з дня вручення йому повного рішення суду.

Строк на апеляційне оскарження може бути також поновлений в разі пропуску з поважних причин, крім випадків, зазначених у частині другій статті 358 ЦПК України.

Позивач - ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_1, реєстраційний номер облікової картки платника податків НОМЕР_1, місце проживання: АДРЕСА_1.

Відповідач - Товариство з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Онлайн Фінанс», ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ 42254696, адреса місцезнаходження: бульв. Верховної Ради, буд. 34, офіс 511, м. Київ, 02094.

Третя особа - Приватний нотаріус Житомирського міського нотаріального округу Горай Олег Станіславович, адреса: вул. Велика Бердичівська, буд. 35, м. Житомир, Житомирська обл., 10008.

Повне рішення суду виготовлено 08 вересня 2025 року.

Суддя **О.О. Хромова**